

Try walkin' in my shoes..

Ik klaag niet. Je hebt het niet voor het kiezen. Maar, je hebt natuurlijk wel zo je voorkeuren. Sta je de hele avond tegen zo'n speaker gezet – dan voel je je toch een veredelde cinch kabel. Bij de drums, toms of snare is het al een stuk spannender. Zeker als de drummer een beetje losgaat. Smaken verschillen, maar ik vlei me het liefst in de handen van een zangeres. U begrijpt dat ik een absoluut gehoor heb, dus als het een stem met scholing is, zeker.

Neem van mij aan, je hoort de verschillen toch. Nu wil ik niet gelijk zeggen dat je om te zingen helemaal opnieuw moet leren praten, denken en voelen .. hoewel .. het is niet om eigenwijs te zijn of u te willen hersenspoelen.. maar opnieuw leren ademen moet u eigenlijk wel.

Jaja. 't Is een vak. Daarom heb je er conservatoria voor. En dat kost best nog veel moeite om die af te ronden. Zeker wel.

Die ademteugen moet u plannen. Timing is everything. Waarover u zingt, dat willen we ook in de stem horen. Meemaken. Methode acteren, zegt de Engelsman. Dan zijn er nog het vibrato, de liptriller, de heesheid .. er is een complete truukendoos. Maar: laat het vooral ontspannen zijn, want zingen doet u met de spieren in hals, borst en buik. En verkrampen is funest.

Kunt u zich voorstellen dat repeteren toch hoognodig is?

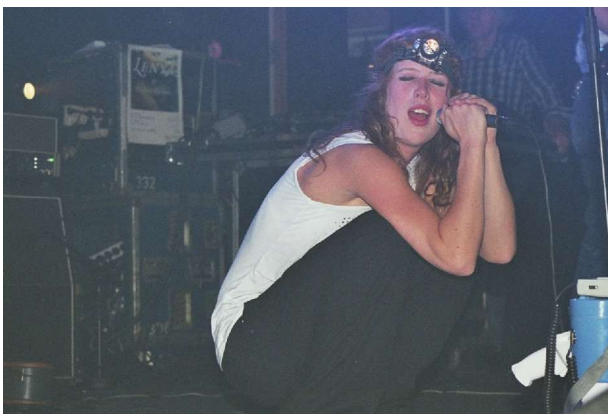
Dentale medeklinkers. Velaire medeklinkers. Drie soorten erren.

Praten doet u al heel wat jaren. Dus helemaal fout zal het niet gaan .. alleen wilt u dat het over de hele linie mooi is. Het kan wél beter; bijna altijd kan het nog beter, beweer ik als eenvoudige maar ervaren microfoon.

Kijk, voor zo'n velaire doseert men de adem door de borstkas open te zetten, trekt de achterkant van de tong tegen de huig en dat moet allemaal ook nog getimed worden. Terwijl tegen elke prijs vermeden moet worden, *"dat het geluid achter in de mond gevangen komt te zitten."*

Nog een geluk dat er weinig tracks zijn met het woord *giek* erin.

Zingen doen we natuurlijk met onze stembanden, maar er komt nog aardig wat denkwerk aan te pas. Dat wilt u dan zo goed onder de knie hebben, dat u niet hoeft na te denken. Bewust Bekwaam heet dat ook wel. Waarschijnlijk vindt Julia Reinhold hurken een prima manier om contact te maken met het publiek en met haar lange benen ziet het er beslist goed uit .. het is ook een manier om in gesprek te zijn met uw rugspieren (als ik u nu niet kwijtraak, inmiddels). Enfin: dat in deze houding alles draait om borst- en dus niet om buikademhaling, dat spreekt vanzelf, toch? Rugspieren, die gebruikt Julia bij het ademen, hier.

Toch. Hier dan zo'n tijd-voor-jezelf momentje; ik bivakkeer dan tussen haar berg krullen; meeswingend als ze stampend over het podium snelt; uithalend in your face of gehurkt op de rustigere liedjes.

Het is toch een heel ander uitzicht dan twee uur voor zo'n speaker staan. Eens?

Al blijft *losgaan* – en dat kan met grote gebaren of ingetogener – maar elk repertoire heeft toch crescendo's, stretta; grande finales, kortom. Losgaan dus; dat blijft toch het mooist. Voor de microfoon.

Robbert Heijm

rhp-producties.nl